

इदानीं देवयोनित्वशंकां स्वयमेव निर्वर्तयति ॥ रोदनादिति ॥ अश्रुसंबंधोभूस्पर्शश्च देवानां नास्तीति श्रुतं ॥ तद्वत्त्वात्त्वां देवीं नमन्ये ॥ किंच राज्ञोरामस्य संज्ञावधारणान्नाम ग्रहणात् ॥ १० ॥ भूमिपालस्य रामस्य महिषीति मे मतिः ॥ यतो व्यंजनानि राममहिषीत्वप्रकाशकानि ते सामुद्रिकलक्षणानि च लक्षयेऽतो रावणेन जनस्थानाद्वलात्प्रमथिता प्रमथ्य लुता यदि सीता त्वं तदा पृच्छतो ममाचक्ष्व तत्त्वं ब्रूहि ते भद्रमस्तु ॥ ११ ॥ १२ ॥ अनुक्ते पितृत्समीपनिश्चयो ममास्तीति प्रौढ्याऽहं ॥ यथाहीति ॥ अपरोक्षानुभवविषय

रोदनादिति निश्वासाद्भूमिसंस्पर्शनादपि ॥ नत्वां देवीमहं मन्ये राज्ञः संज्ञावधारणात् ॥ १० ॥ व्यंजनानि हि ते यानि लक्षणानि च लक्षये ॥ महिषी भूमिपालस्य राजकन्या च मे मता ॥ ११ ॥ रावणेन जनस्थानाद्वलात्प्रमथिता यदि ॥ सीता त्वमसि भद्रं ते तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ १२ ॥ यथा हितवर्गे देवैर्न्यूरूपं चाप्रतिमानुषं ॥ तपसा चान्वितो वेषस्त्वं राममहिषीध्रुवं ॥ १३ ॥ सा तस्य वचनं श्रुत्वा रामकीर्तनं हर्षिता ॥ उवाच वाक्यं वैदेही हनू मंतं द्रुमाश्रितं ॥ १४ ॥ पृथिव्यां राजसिंहानां मुख्यस्य विदितात्मनः ॥ स्तुषादशरथस्याहं शत्रुसैन्यप्रणाशिनः ॥ १५ ॥ दुहिता जनकस्याहं वैदेहस्य महात्मनः ॥ सीतेति नाम्ना चोक्ताहं भार्यारामस्य धीमतः ॥ १६ ॥ समाद्वादशतत्राहं राघवस्य निवेशने ॥ भुजानामानुषान्भोगान्सर्वकामसमृद्धिनी ॥ १७ ॥ ततस्त्रयोदशे वर्षे राज्ये चेक्ष्वाकुनंदनं ॥ अभिषेचयितुं राजा सोपाध्यायः प्रचक्रमे ॥ १८ ॥ तस्मिन्संश्रियमाणे तुराघवस्याभिषेचने ॥ कैकेयीनामभतारमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ नपि वेयं न स्वादेयं प्रत्यहं मम भोजनं ॥ एष मे जीवितस्यांतो रामो यद्यभिषिच्यते ॥ २० ॥ यत्तदुक्तं त्वया वाक्यं प्रीत्या नृपतिस्ततः ॥ तच्चेन्न वितथं कार्यं वनंगच्छतुराघवः ॥ २१ ॥

मित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अहं नाम्ना सीता इति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ नाम प्रसिद्धमित्यर्थः ॥ १९ ॥ प्रत्यहं यन्मम भोजनं भोज्यं वस्तु तन्नपि वेयं न स्वादेयमित्यन्वयः ॥ २० ॥ तद्देवाग्रे युद्धे वरदानरूपं ॥ २१ ॥